

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน

ในท้องที่ตำบลเขมราฐ อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเขมราฐ อำเภอเขมราฐ
จังหวัดอุบลราชธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเขมราฐ อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อทั้งหมดประมาณ ๓๓๐ ไร่ ๑ งาน ๔๔ ตารางวา บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๕๕ ไร่ ๓ งาน ในท้องที่ตำบลเขมราฐ อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 ที่ดินสาธารณประโยชน์ป่าช้าเขมรราช ในท้องที่ตำบลเขมรราช อำเภอเขมรราช
 จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีเนื้อทั้งหมดประมาณ ๓๓๐ ไร่ ๑ งาน ๔๔^๖/_{๑๐๐} ตารางวา
 และทางราชการได้สงวนหวงห้ามไว้สำหรับให้พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นที่ฝังและ
 เผาศพ ก็ได้ประกาศหวงห้ามไว้เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมี
 หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๖๑๘๖ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๐
 ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควรถอนสภาพ
 ที่ดินจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน บางส่วน
 โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๕๕ ไร่ ๓ งาน เพื่อมอบหมายให้สำนักงานปลัดกระทรวง
 สาธารณสุขเป็นผู้ใช้ประโยชน์ในราชการของกระทรวงสาธารณสุข จึงจำเป็นต้อง
 ตราพระราชกฤษฎีกานี้

